

Парох: о.Тарас Свірчук, ЧНІ Сотрудник:

о. Василь Чавага, ЧНІ

<u>Дяк та диригент церковного хору:</u> Михайло Стащишин

Pastor:

Rev. Taras Svirchuk, CSsR

Assistant pastor:

Rev. Vasyl Chavaha, CSsR

Cantor & choir director:

Michael Stashchyshyn

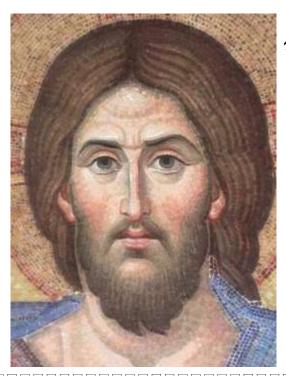
Marriages & Baptisms by appointment only

Address: 719 Sanford Ave., Newark, NJ 07106-3628 Phone: (973) 371-1356 Web site: www. stjohn-nj.com E-mail: stjohn-nj@outlook.com Facebook: St. John Ukrainian

Catholic Church Newark NJ YouTube: St. John UCC Newark NJ

Preschool: (973) 371-3254

КРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА св. Івана Хрестителя

"Але Бог, Який багатий на милість, через велику Свою любов, якою нас полюбив, нас, котрі були мертві через наші переступи, оживив разом із Христом, адже ви спасенні благодаттю" (Ефесян 2, 4-5).

"But God, who is rich in mercy, out of the great love with which he loved us, even when we were dead through our trespasses, made us alive together with Christ (by grace you have been saved)." (Ephesians 2, 4-5).

36th Sunday after Pentecost

Sunday tropar, tone 3: Let the heavens be glad, let the earth rejoice,* for the Lord has done a mighty deed with His arm.* He trampled death by death; He became the first born of the dead;* He saved us from the abyss of Hades* and granted great mercy to the world.

Glory be to the Father, and to the Son, and to

the Holy Spirit.

Kondak, tone 3: You arose from the tomb, O compassionate Lord,* and led us out from the gates of death.* Today Adam exults and Eve rejoices,* and the prophets together with the patriarchs unceasingly acclaim* the divine might of Your power.

Now and for ever and ever. Amen!

Theotokion, tone 3: Today the Virgin stands before us in the church*, and together with the choirs of saints invisibly prays to God for us*. Angels are worshiping with hierarchs*; apostles exult with prophets*, for the Mother of God prays in our behalf to the eternal God.

Prokimen, tone 3: Sing to our God, sing;

sing to our King, sing.

verse: Clap your hands, all you nations; shout

unto God with the voice of joy.

Epistle: A reading from the first Epistle of the holy apostle Paul to Timothy (1 Tm. 1: 15-17)

Timothy, my son! This saying is trustworthy and deserves full acceptance: Christ Jesus came into the world to save sinners. Of these I am the foremost. But for that reason I was mercifully treated, so that in me, as the foremost, Christ Jesus might display all his patience as an example for those who would come to believe in him for everlasting life. To the king of ages, incorruptible, invisible, the only God, honor and glory forever and ever. Amen.

Alleluia, tone 3:

verse: İn You, O Lord, have I hoped that I may not be put to shame for ever.

verse: Be a protector unto me, O God, and a house of refuge to save me.

Gospel: Luke 18: 35-43

At that time, as Jesus drew near Jericho a blind man was sitting by the roadside begging, and hearing a crowd going by, he inquired what was happening. They told him, "Jesus of Nazareth is passing by." He shouted, "Jesus, Son of David, have pity on me!" The people walking in front

36^{та} Неділя після Зіслання Святого Духа

Тропар воскресний, глас 3: Нехай веселяться небесні, нехай радуються земнії,* бо сотворив владу рукою своєю Господь,* подолав смертю смерть, первенцем мертвих став,* з безодні аду ізбавив нас і подав світові велику милість.

Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові.

Кондак, глас 3: Воскрес Ти днесь із гробу, Щедрий, в і нас возвів Ти із врат смертних, я днесь Адам ликує і радується Єва, в а разом пророки з патріархами неперестанно оспівують вожественну могутність влади Твоєї.

I нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Богородичний, глас 3: Діва днесь предстать у церкві* із ликами святих невидимо за нас молиться Богу.* Ангели з архиєреями поклоняються,* апостоли з пророками ликують,* бо ради нас молить Богородиця превічного Бога.

Прокімен, глас 3: Співайте Богові нашому, співайте; співайте цареві нашому, співайте.

стих: Всі народи, заплещіте руками воскликніть Богові голосом радости.

Апостол: До Тимотея першого послання святого апостола Павла читання (1 Тм. 1: 15-17)

Сину Тимотею! Вірне це слово й повного довір'я гідне, що Христос Ісус прийшов у світ, щоб спасти грішних, з яких я - перший. Але я був на те помилуваний, щоб Ісус Христос на мені першім показав усю свою довготерпеливість, на приклад тим, що мають увірувати в нього на вічне життя. Цареві ж віків, нетлінному, невидимому, єдиному Богу честь і слава на віки вічні! Амінь.

Алилуя, глас 3:

стих: На Тебе. Господи, я уповав, щоб не посоромився навіки.

стих: Будь мені Богом захисником і домом прибіжища, щоб спасти мене.

Євангеліє: Від Луки 18: 35-43

В той час як Ісус наближався до Єрихону, один сліпий сидів край дороги й просив милостині. Почувши, що народ іде мимо, він спитався, що б воно могло бути. Йому сказали, що це Ісус Назарянин проходить. І він почав голосно кричати: "Ісусе, Сину Давидів, змилуйся надо мною!" Ті, що йшли

rebuked him, telling him to be silent, but he kept calling out all the more, "Son of David, have pity on me!" Then Jesus stopped and ordered that he be brought to him; and when he came near, Jesus asked him, "What do you want me to do for you?" He replied, "Lord, please let me see." Jesus told him, "Have sight; your faith has saved you." He immediately received his sight and followed him, giving glory to God. When they saw this, all the people gave praise to God.

Communion Hymn:

Praise the Lord from the heavens;* praise Him in the highest. * Alleluia! Alleluia! Alleluia!

попереду, сварилися на нього, щоб замовчав, та він кричав ще дужче: "Сину Давидів, змилуйся надо мною!" Ісус зупинився і звелів привести його до себе. І коли той наблизився до нього, спитав: "Що хочеш, щоб я зробив тобі?" "Господи", - сказав той, - "щоб я прозрів!" Ісус сказав до нього: "Прозри! Віра твоя спасла тебе." І вмить прозрів той і пішов за Ісусом, славлячи Бога. І ввесь народ, побачивши те, віддав хвалу Богові

Причасний:

Хваліте Господа з небес, хваліте його в вишніх. Алилуя! Алилуя! Алилуя!

TODAY

The Ukrainian Family invites you to our church hall for breakfast!

СЬОГОДНІ

Українська Родина запрошує Вас до церковної залі на сніданок!

We invite You for

ADULT CATECHESIS.

The meeting is on **Friday, January 31**st, in our church hall at 7:00 pm.

Запрошуємо Вас на **КАТЕХИЗАЦІЯ ДЛЯ ДОРОСЛИХ.**

Зустріч відбудеться у п'ятницю, **31**-го січня, о 7:00 вечора у церковній залі.

Organization of Lemko Defense Branch 5 in Irvington, NJ

Invites you to Winter Zabava February 1st, 2025 Start at 6:30 PM

140 Prospect Ave. Irvington, NJ 07111 RSVP to (973) 699-0648 Zabava & Dinner \$60

Управа 5-го відділу О.О.Л. В Ірвінгтон Н. Дж.

Запрошує вас на традиційну

Зимову Забаву 1 лютого 2025 6:30 вечора

140 Prospect Ave. Irvington, NJ 07111 Резервація (973) 699-0648 Забава та вечеря \$60

Our Charitable Fund

Help bring light to Ukraine! For just \$5.00, you can provide a rechargeable light bulb, offering up to six hours of light for families in darkness due to damaged power infrastructure.

Each bulb not only delivers light but also hope and warmth to those in need.

Наш Благодійний Фонд

Допоможіть принести світло в Україну! Лише за 5 доларів ви можемо подарувати акумуляторну лампочку (жарівку), яка забезпечить до шести годин світла для сімей, що залишилися в темряві через пошкоджену енергетичну інфраструктуру.

Кожна лампочка приносить не лише світло, але й надію та тепло тим, хто цього потребує. Дякуємо Вам за підтримку!

20. Christian hope is a virtue and a trait of a believer. It is faith in God, as the complete

openness of a human being to the allconquering power of the risen Savior, that gives birth to Christian hope. The believer experiences a new creation and a new birth in the Holy Sacraments of Baptism and Chrismation and becomes a new creature in Christ, as the Apostle Paul teaches: "So whoever is in Christ is a new creation: the old things have passed away; behold, new things have come" (II Cor. 5:17). In this sacrament, the Heavenly Father, through the

Paschal mystery of His Son, by the power and action of the Holy Spirit, puts into the bowels of each baptized person the germ of eternal life, the life of the Risen One. The Apostle Peter teaches about this germ as a new beauty of man, hidden within the human heart (cf. 3:3-4). It [the germ of eternal life] is not an immovable or dead treasure, which we are only called to preserve. Not at all! The Christian life of faith is a development and daily growth in this new life that no one can take away from us. Therefore, Christian faith in God gives rise to the hope of the resurrection and eternal life, which is realized in love. This is why the virtue of hope is the strength of the Christian life, the inner source of invincibility and resilience that enables us to endure all persecution and patience and to reach our ultimate goal - eternal life in God.

21. The essence of Christian hope is the expectation of the fullness of the Kingdom of Heaven, already given to man here, in the midst of temporal life. The whole paradox of this hope is that we expect the fulfillment, the final manifestation of what we already have in the germ. We hope for the resurrection and eternal life, being partakers of it during earthly life. The Apostle Paul teaches: "If then you were raised with Christ, seek what is above, where Christ is seated at the right hand of God. Think of what is above, not of what is on earth. For you have died, and your life is hidden with Christ in God. When Christ your life appears, then you too will appear with him in glory" (Col. 3. 1–4). The possession of the gift of resurrection and eternal life, which we receive in the Holy Sacraments of the Church, reveals the unshakable certainty of Christian hope, which will surely be fulfilled in the life of the age to come. This real communion and the foretaste of what we hope to come fully in the future 20. Християнська надія — чеснота та риса віруючої людини. Саме віра в Бога, як повна

відкритість людської істоти всепереможній силі воскреслого Спасителя, народжує християнську надію. Віруюча особа переживає нове створення і нове народження у Святих Таїнствах Хрещення Миропомазання і стає новим створіння у Христі, як навчає апостол Павло: «Тому, коли хтось у Христі, той — Старе створіння. минуло, настало нове» (II Кор. 5, 17). У цьому таїнстві Отець Небесний

пасхальне таїнство свого Сина силою і діянням Святого Духа вкладає В OCTVH кожного охрещеного зародок вічного життя, життя Воскреслого. Про цей зародок апостол Петро навчає як про нову красу людини, заховану всередині людського серця (пор. 3, 3–4). Він [зародок вічного життя] не є нерухомим чи мертвим скарбом, який ми покликані лише зберігати. Цілком ні! Християнське життя у вірі є розвитком і щоденним зростанням у цьому новому житті, яке ніхто в нас не зможе відібрати. Тож християнська віра в Бога породжує надію на воскресіння і життя вічне, яка звершується в любові. Ось чому чеснота надії є силою християнського життя, внутрішнім джерелом незламності та стійкості, яке дає нам змогу перетривати всі переслідування терпіння та осягнути нашу остаточну мету вічне життя в Бозі.

21. Змістом християнської надії є очікування повноти Царства Небесного, вже дарованого людині тут, серед життя дочасного. Увесь парадокс цієї надії полягає в тому, що ми очікуємо сповнення, остаточного вияву того, що вже маємо в зародку. Ми надіємося на воскресіння і життя вічне, будучи причасниками впродовж земного життя. Про це навчає апостол Павло: «А коли ви з Христом воскресли, то шукайте того горішнього, де Христос перебуває, сівши по правиці Бога. Думайте про горішнє, а не про земне. Бо ви померли, і життя ваше поховане з Христом у Бозі. Коли ж Христос, ваше життя, з'явиться, тоді й ви з Ним з'явитесь у славі» (Кол. 3. 1-4). Посідання дару воскресіння і життя вічного, який ми отримуємо у Святих Таїнствах Церкви, виявляє непорушну певність християнської надії, яка обов'язково сповниться в житті майбутнього віку. Оце дійсне причастя і

distinguishes the virtue of hope from the ordinary human feeling of hope. The latter leads us to hope for something uncertain, to expect something doubtful and something that is not always possible to be realized. Christian hope, on the other hand, is always certain. The Apostle assures us all: "Hope does not disappoint, because the love of God has been poured out into our hearts through the holy Spirit that has been given to us" (Rom. 5:5).

22. The power of Christian hope, which we received from our parents, has been for us the source of the eternal rebirth and immortality of our Church and native people. We received this power as a gift of the Baptism of Prince Volodymyr, Equalto-the-Apostles. Our Baptizer put into the very heart of his people such a treasure that became the eternal heritage of the Ukrainian people of God – the Church of Kyiv. This legacy was pointed out by Pope Benedict VI in his encyclical "Spe Salvi" ("Saved by Hope"), revealing the meaning of the saved hope with the help of a passage from the Epistle of the Apostle Paul to the Hebrews: "Remember the days past when, after you had been enlightened, you endured a great contest of suffering. At times you were publicly exposed to abuse and affliction; at other times you associated yourselves with those so treated. You even joined in the sufferings of those in prison and joyfully accepted the confiscation of your property, knowing that you had a better and lasting possession" (10:32-34). The Holy Father emphasizes that faith gives people this better and lasting possession, which is not external, but internal, because it is contained within their being. This treasure serves a person as a support, which is stronger and more reliable than material income or earthly wealth. That is why the early Christians even gladly accepted the loss of their possessions, for their true treasure could not be taken away from them. Such a power of Christian hope gives birth to a new kind of freedom: "A new freedom is created with regard to this habitual foundation of life, which only appears to be capable of providing support, although this is obviously not to deny its normal meaning. This new freedom, the awareness of the new "substance" which we have been given, is revealed not only in martyrdom, in which people resist the overbearing power of ideology and its political organs and, by their death, renew the world. Above all, it is seen in the great acts of renunciation, from the monks of ancient times...and those of our contemporaries who enter modern religious Institutes and movements and leave everything for love of

передсмак того, на прихід чого в повноті в майбутньому ми надіємося, відрізняє чесноту надії від звичайного людського почуття надії. Останнє веде нас до сподівання на щось непевне, до очікування на сумнівне й таке, що не завжди можливе до здійснення. Натомість християнська надія — завжди певна. Апостол запевняє усіх нас: «Надія ж не засоромить, бо любов Бога влита в серця наші Святим Духом, що нам даний» (Рим. 5, 5–8).

22. Сила християнської надії, яку ми отримали від батьків, була для нас джерелом повсякчасного відродження та невмирущості нашої Церкви й рідного народу. Цю силу ми отримали як дар Хрещення рівноапостольного князя Володимира. Наш Хреститель вклав у саме серце свого народу такий скарб, який став вічним спадком українського Божого народу — Київської Церкви. На цей спадок вказував папа Римський XVI своїй Венедикт енцикліці Salvi» («Спасенні надією»), розкриваючи сенс спасенної надії за допомогою уривка з Послання до євреїв: «Згадайте перші дні, коли ви, тільки що просвітлені, перенесли терпляче таку велику боротьбу страждань: ви були чи то самі виставлені прилюдно на зневаги та на знущання, чи то ставши спільниками тих, що того зазнали. Ви бо й разом із в'язнями страждали і грабунок вашого майна ви з радістю приймали, знаючи, що маєте багатство краще і постійне» (10. 32–34). Святіший Отець наголошує, що віра дає людині це краще і постійне багатство, яке ϵ не зовнішнім, а внутрішнім, бо міститься всередині її істоти. Цей скарб слугує людині за опору, яка є сильнішою і надійнішою за матеріальні доходи чи земні достатки. Ось чому ранні християни навіть із радістю приймали втрату свого майна, бо їхнього справжнього скарбу неможливо було в них забрати. Така сила християнської надії народжує новий вид свободи: «Виникає нова свобода щодо основи та опори власного життя, яка єдина може забезпечити його справжній сенс. Ця нова свобода — усвідомлення дарованого нам нового наповнення (субстанції) змісту наших учинків — явила себе не тільки в мучеництві, у якому люди протиставляли себе всесиллю ідеології і політичних інститутів та своєю смертю оновлювали світ. Вона явила себе передусім у великих подвигах самозречення, починаючи з ченців старовини... і до людей нашого часу, які в сучасних чернечих інститутах з любові до Христа покинули все, щоб нести людям віру і любов Христа, доChrist, so as to bring to men and women the faith and love of Christ, and to help those who are suffering in hady and onicit."

fering in body and spirit."

23. In our modern history, Christian hope manifests itself in a new, sometimes even heroic, way. We are witnesses of Christian hope when we see our newest heroes who, in the name of love for God and the Motherland, go to death every day – hope then has the face of a warrior. When we see our doctors and paramedics who do not get tired of treating the wounds of our people every day, although they know that the war tomorrow may cause new ones, hope has the face of a doctor. When we see energy workers and rescuers who dismantle the rubble every day and work to restore the infrastructure of our cities and villages, although they know that tomorrow, perhaps, a new missile strike will destroy their work, in this case, hope takes their face. Hope also takes the face of our young people, who in the middle of the war know how to love, build new families, and give birth to children, although they realize that they belong to the generation that often attends funerals of their peers more often than weddings. Christian hope is the secret of the resilience and invincibility of our people, who know how to defend freedom at the cost of their own lives

in the midst of war, dream of a better future, and build today a better world for their children. And the source of this hope is the risen Christ, who in this kingdom of death points us to the source of

eternal life that pulsates within us.

24. In the context of the current russian aggression, when many of us have lost our homes, lost loved ones or are forced to live under occupation, the words of the Apostle Paul are gaining special importance: "Jesus Christ is our hope" (cf. I Tim. 1, 1). Christian hope precedes suffering or even death by the expectation of a glorious participation in the Lord's resurrection: a person already lives in hope in Christ, who resurrects the dead. He is our hope, because His Pascha does not stand before us as a goal that has yet to be achieved, but engages us as an event taking place today in our lives and in our history. On the sacrifice of His Son, the Lord established a new order for the world: "Behold, I make all things new" (Rev. 21:5). We can hope that on the sacrifice of the present generations of Ukrainians, a new Ukraine will arise by the will of God – it will appear as the fruit of our common efforts and as the fulfillment of our hope. This our hope is fueled by the words of the prophet spoken in the Old Testament: "Thus speaks the Lord God:...I will gather them from all sides to

помагати тим, хто терпить тілом і душею».

23. У нашій сучасній історії християнська надія виявляє себе в новий, часом навіть героїчний спосіб. Ми є свідками християнської надії, коли бачимо наших новітніх героїв, які в ім'я любові до Бога і Батьківщини щодня йдуть на смерть, — надія тоді має обличчя воїна. Коли бачимо наших лікарів і парамедиків, які не втомлюються щодня лікувати рани нашого народу, хоча знають, що війна завтра може спричинити нові, — надія тут має обличчя медика. Коли бачимо енергетиків і рятувальників, які щодня розбирають завали та працюють, щоб відновити інфраструктуру наших міст і сіл, хоча знають, що завтра, можливо, новий ракетний удар знищить їх працю, — у цьому разі надія приймає їхнє обличчя. Надія приймає обличчя й нашої молоді, яка посеред війни вміє любити, творити нові сім'ї та народжувати дітей, хоча усвідомлює, що належить до покоління, яке частіше буває на похоронах своїх однолітків, ніж на весіллях. Християнська надія є секретом стійкості й непереможності нашого народу, який серед війни вміє ціною власного життя захищати свободу, мріяти про краще майбутнє і будувати вже сьогодні кращий світ для своїх дітей. І джерелом цієї надії є воскреслий Христос, який у цьому царстві смерті вказує нам на джерело вічного життя, яке пульсує в нас.

 В умовах теперішньої російської агресії, коли багато хто з нас позбувся домівки, утратив близьких або змушений жити під окупацією, набирають особливого значення слова апостола Павла: «Ісус Христос — наша надія» (І Тим. 1, 1). Християнська надія випереджує страждання чи навіть смерть очікуванням славної участі у Господньому воскресінні: людина вже живе в надії на Христа, який воскрешає померлих. Він є нашою надією, бо Иого Пасха не стоїть перед нами як мета, яку ще треба досягти, а залучає нас як подія, що звершується вже сьогодні в нашому житті та нашій історії. На жертві свого Сина Господь вибудував новий порядок для світу: «От, нове творю все» (Одкр. 21, 5). Ми можемо сподіватися, що на жертві нинішніх поколінь українців постане з волі Божої нова Україна, — постане як плід наших спільних зусиль і як звершення нашої надії. Це наше сподівання підживлюють слова пророка, сказані у Старому Завіті: «Так говорить Господь: ... і позбираю їх звідусіль, і приведу їх у їхню землю. Я зроблю з них один народ на Моїй землі... Вони не будуть більш себе сквернити бовванами своїbring them back to their land. I will make them one nation upon the land... No longer shall they defile themselves with their idols, their abominations, and all their transgressions. I will deliver them from all their sins of apostasy, and cleanse them so that they may be my people and I may be their God. They shall live... on the land where their fathers lived; they shall live on it forever, they, and their children... I will make with them a covenant of peace; it shall be an everlasting covenant with them, and I will multiply them, and put my sanctuary among them forever. My dwelling shall be with them; I will be their God, and they shall be my people" (Ezekiel. 37. 21–27).

Jubilee 2025 is an opportunity to strengthen our hope in the Lord

25. The Jubilee Year is a special occasion for each of us to restore our relationship with God, to reconcile with our neighbors and ourselves. We restore our connection with God through repentance and intense prayer. "Ask, and it will be given you; seek, and you will find; knock, and it will be opened to you," our Savior encourages (Matt. 7:7). Prayer opens our hearts to God's support, strengthens us, and helps us trust in the Lord. It gives us strength not to despair and reminds us of God's presence in our lives. The righteous Metropolitan Andrey emphasized to families: "Your home is the first and most important school where your children should learn to love God and people. School quality impacts learning quality."13 It is necessary to educate children in a Christian way, to create a special atmosphere of common prayer in the family, as our Synod calls for it: "Pray as a family before the holy icons, celebrate Sundays and holy days by participating with your children in the parish Divine Liturgy."

26. A special prayer practice useful for deepening the relationship with God is reading and meditating on the Holy Scriptures. Therefore, the call of the Synod of the UGCC to the faithful of our Church "to read God's Word daily and meditate on it in parish bible apostolate communities" remains relevant. Let us remember that "the God's Word always leads to the communion of the Holy Sacraments and is fulfilled in the Liturgy of the Church of Christ." Therefore, it is necessary to read and meditate on the Word of God together by the Church and in the Church, that is, in the spirit of the teachings of the Holy Fathers and in the context of the liturgical heritage.

(To be continued)...

ми, гидотами своїми, і всіма гріхами своїми. Я їх вирятую від усіх їхніх відступств, якими вони грішили, і очищу їх і вони будуть моїм народом, а Я — їхнім Богом... там будуть жити вони та їхні діти й діти дітей їх... Я зроблю з ними союз миру; це буде союз вічний з ними. Я їх намножу й поставлю Мою святиню серед них навіки. Житло Моє буде посеред них, і буду Я їхнім Богом, а вони будуть Моїм народом» (Єз. 37. 21–27).

Ювілей-2025— нагода для скріплення нашої надії у Господі

 Ювілейний рік — це для кожного з нас особлива нагода для відновлення стосунків із Богом, примирення з ближніми та самим собою. Ми відновлюємо зв'язок із Богом через покаяння та посилену молитву. «Просіть, і дасться вам; шукайте, і знайдете; стукайте, і відчинять вам», — заохочує наш Спаситель (Мт. 7, 7). Молитва відкриває наші серця для Божої підтримки, зміцнює нас і допомагає нам довіряти Господу. Вона додає нам сил, щоб ми не впадали у відчай, і нагадує про Божу присутність у нашому житті. Праведний митрополит Андрей наголошував родинам: «Ваша домівка є першою і найважливішою школою, де ваші діти мають навчитися любити Бога і людей. Якою буде та школа, таким буде й навчання». Важливою ϵ не тільки особиста, а спільнотна молитва. Треба по-християнськи виховувати дітей, створювати в сім'ї особливу атмосферу спільної молитви, як до цього закликає наш Синод: «Моліться разом перед святими іконами, святкуйте неділі і свята, беручи участь зі своїми дітьми в парафіяльній Божественній Літургії».

26. Особливою молитовною практикою, корисною для поглиблення стосунків із Богом, є читання і роздуми над Святим Письмом. Тому актуальним залишається заклик Синоду УГКЦ до вірних нашої Церкви «щоденно читати Боже Слово і роздумувати над ним у парафіяльних спільнотах біблійного апостоляту». Пам'ятаймо, що «Боже Слово завжди веде до причастя Святих Таїнств і сповнюється в Літургії Христової Церкви». Тому читати і роздумувати над Словом Божим треба разом Церквою і в Церкві, тобто у дусі повчань Святих Отців та в контексті літургійної спадщини.

(Продовження буде)...

DIVINE LITURGY SCHEDULE:

January 26th - February 1st

Sunday, 26 (36th Sunday after Pentecost; Venerable Father Xenophon)

8:30	AM Divine Liturgy (Eng.)For Our Parishioners
10:00	AM Divine Liturgy (Ukr.) Health & God's Blessings for Lubomyr Struk
	Monday, 27 (+Transfer of the Precious Relics of the Saints John Chrysostom (438)
8:00	+John, Natalia, & Maria Mokrynskydaughter & niece Natalie +Svitlana (40th day) PANfamily
	Tuesday, 28 (Venerable Father Ephrem the Syrian)
8:00	Special Intention
\	Wednesday, 29 (The Transfer of the Relics of the Great-Martyr Ignatius the God-bearer)
8:00	+Bohdan & deceased family membersdaughter Natalia
Thur	rsday, 30 (+The Three Holy & Great Hierarchs: Basil the Great, Gregory the Theologian & John Chrysostom)
8:00	+Anton, Helen, Steven (PAN)
	Friday, 31 (Holy Wonderworkers and Unmercenaries Cyrus and John)
8:00	Health & God's Blessings for Orest. mother Health & God's Blessings for Oleh. mother
	Saturday, 1 (Fore-feast of the Encounter; Holy Martyr Tryphon)
8:00	+Bohdan & deceased family members
5:00 F	PM +Estelle MullerGolebski & Paciorkowski family +VincentSidun family